

"Jas Jeho slávy"

9, část 2

Od slávy ke slávě

Říká se, že rozvoj charakteru je nejdůležitějším úkolem, který byl kdy lidem svěřen. Během následující hodiny se budeme zabývat naší výsadou i odpovědností za to, abychom se svým charakterem podobali Kristu. Připojte se k nám nyní při této mocné chvíli osobní obnovy, kdy nás pastor Stephen Wallace povede "Od slávy ke slávě".

Vítejte zpět, přátelé. Vážím si toho, že s Vámi mohu studovat. Pozorně se díváme na našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista, který je **jasem slávy svého Otce a přesným obrazem jeho osoby {He 1,3}**; a to nás vybízí k tomu, abychom si položili otázku - Jak? Jak je možné, že On, ač člověk, mohl být takový? To nelze říci o žádném jiném člověku, dokonce ani o člověku bez hříchu před pádem. Všichni od pádu **nedosahujeme slávy {Ř 3,23}**; a člověk bez hříchu před pádem byl pouze v čem? V **Boží podobě. {Gn 1,23}**. Ale tady je Ten, který je co? **Přesný obraz a jas slávy svého Otce.**

Jak je to možné? Poznali jsme, že na to existuje dvojí odpověď. Zaprvé jsme si všimli, že nebyl jen člověkem, ale také, čím? Bohem. Ale odpověď na otázku: "Jak může být, ač člověk, jasně slávy svého Otce?" spočívá také v tom, že byl jedinečným člověkem. Nebyl stejný jako my všichni ostatní. A my jsme dospěli k tomu, že se nyní snažíme pochopit, jak je možné, že ačkoli je jedinečný v tom, že je pouze "**v podobě hříšného těla**" {Ř 8,3} a nemá stejné hříšné tělo jako my; jak je možné, že přesto může být pokoušen ve všech bodech jako my, a to není malá výzva. Víte, my máme sobeckou přirozenost, která má sklon ke zlému. Měl On sobeckou přirozenost se sklonem ke zlému? Ne, my máme vrozený hřích, máme vrozené zlo ve svých přirozených srdcích. Měl On takovou? Ne. Nikdy se nemusel znovu narodit. Nikdy se nemusel obrátit. Kdyby měl vrozený hřích, byl by tím pádem hříšný a nemohl by být naším bezhříšným náhradníkem. Na kříži může být za naše hříchy jen tehdy, když žádné vlastní nemá - v žádném rozměru svého bytí. A minulou studii jsme uzavřeli tím, že jsme si všimli trojího rozměru Jeho bezhříšnosti.

Písmo říká: "**On se nedopustil hříchu, ...**" {1 Pt 2,22}. To znamená, že byl bezhříšný v chování, slovech i činech.

Písmo říká: "**Hřích nepoznal.**" {2 K 5,21}. To znamená, že byl bez hříchu - v myšlení i cítění.

Písmo však také říká: "**Hřichu v Něm není.**" {1 J 3,5} To znamená, že byl bez hříchu ve své přirozenosti - v duchu, v touze.

Naprosto bezhříšný, a to je ta bezhříšnost, kterou Pavel chápe, když říká: "**Ve všem prošel zkouškami podobně jako my, avšak bez hříchu.**" {H 4,15}. Bez jakéhokoli hříchu.

Ale naše výzva, kterou se nyní budeme zabývat, samozřejmě zní: Jak je možné, že náš Spasitel, který je tak absolutně bezhříšný, může být pokoušen tak, jako byli a jsou hříšní lidé? Vidíte tu výzvu? Je to tajemství, drazí přátelé, je to tajemství. Ale vězte, že tajemství nejsou věci, které nelze pochopit. Jsou to věci, které nelze pochopit bez pomoci Ducha svatého. Není možné plně vysvětlit, jak mohl být Kristus, ač bez hříchu, ve **všem pokoušen jako my**; a já se o to ani nebudu pokoušet. Chci se však s vámi podělit o to, co nám bylo zjeveno; a **co nám bylo zjeveno, je určeno nám a našim dětem. {Dt 29,29}**. A je tu několik vzácných poznatků,

keré mi pomohly pochopit, jak může být Kristus dokonale bezhříšný, což musí být, aby byl naším zástupcem; a zároveň dokonale soucitný, což musí být, aby byl pro nás platným příkladem.

Víte, to je ta výzva: **jak nechat Krista, aby byl zároveň naším bezhříšným Zástupcem i soucitným Vzorem.**

<http://www.revivalseminars.org/our-sinless-yet-sympathetic-saviour/>

Je docela snadné zaujmout postoj ke Kristově lidské přirozenosti, který z něj činí našeho bezhříšného náhradníka. Říkáme: *"Vždyť měl přirozenost Adama před pádem."* Mimochodem, tomu věří mnoho lidí - a je také docela snadné tvrdit, že Kristus je naším soucitným Vzorem, když jednoduše řekneme, že měl přirozenost Adama po pádu. Právě tady se začíná naše lidská polemika, právě tady... Nedovedete si představit, kolikrát mě oslovili s otázkou: *"Čemu věříte? Věříte, že Kristus měl přirozenost Adama před pádem, nebo přirozenost Adama po pádu?"*. A přešlapují, dychtivě čekají na odpověď, aby mě mohli buď obejmout jako bratra, nebo mě zavrhnout jako kacíře. Toto se stalo, moji drazí přátelé, a to nepřeháním, toto se stalo v mnoha kruzích údajným lakmusovým papírkem, kterým testují, jestli jste opravdu adventisté sedmého dne. V mnoha kruzích se to opravdu stalo... a když mi někdo položí tuto otázku, mám vždy sklon odpovědět jedním ze dvou způsobů. První a nejjednodušší je: *"Víš, že potřebuji ještě třetí možnost." A je to tak.* Potřebuji třetí možnost a chvála Bohu, že třetí možnost existuje. Nebo když je chci opravdu zmást, řeknu něco takového: *"No, ani jedno... nebo obojí... podle toho, o jakém aspektu důsledku hříchu na lidskou přirozenost mluvíte." Orientujete se v tom trochu?*

Pokud mluvíte o mravní zkaženosti, Ježíš měl přirozenost kterého Adama? Před pádem.

Pokud mluvíte o zeslabení, tak měl co? Přirozenost Adama po pádu.

Pokud mluvíte o nakažení hříchem, měl přirozenost Adama před pádem. Pokud mluvíte o postižení hříchem, měl přirozenost Adama 4 000 let po pádu. Souhlasíte se mnou? Takže, moji drazí přátelé, prosím, potřebujeme se nad touto otázkou zamyslet trochu více do hloubky. Trvám na tom, že tato *"přirozenost Adama před pádem"* a *"po pádu"* je velmi... je to umělé rozdělení. Je to povrchní pohled, nezaměřuje se na celý obraz. A naší výzvou, naším úkolem je mít takové chápání Kristovy přirozenosti, které mu umožní být jak naším bezhříšným Zástupcem, a pokud jde o bezhříšnost, měl přirozenost Adama před pádem, tak naším soucitným Vzorem. Pokud jde o tento rozměr jeho služby, měl přirozenost Adama, co? Po pádu. Musíme to chápat tak, aby mohl být obojím - bezhříšným Zástupcem a soucitným Vzorem zároveň. Slyším "amen"? {Amen}

Pokud to přeženete a snažíte se z Něho vytvořit svého bezhříšného Zástupce, uděláte z Něho tak svatého a tak odlišného od vás, že se s vámi nemůže ztotožnit, a vy s Ním, pak máte problém, že? Kam vás to dovede? Skončíte s plánem spasení, kde všechno udělal Ježíš. Prostě se přikryjete jeho spravedlností a neděláte si starosti. Jste doma zadarmo - to je laciná milost. Jste v obraze?

Ale pokud svou snahu učinit z Něj svůj soucitný Vzor přeženete a zdůrazníte Jeho podobnost s námi, takže je stejný jako my, co tím nechtíc způsobíte? Ničíte Jeho schopnost být naším bezhříšným Zástupcem, protože z Něj děláte hříšníka. A moji drazí přátelé, když z Něj uděláte hříšníka, pro koho je potom na kříži? Sám za sebe - a my máme velký problém. Slyším "amen"? {Amen} Musíme mít Spasitele bez hříchu. Ale výzvou je samozřejmě porozumění, které mu umožní být obojím, naším bezhříšným Zástupcem a zároveň naším soucitným Vzorem; a to je to, co s vámi chci dnes prozkoumat v této poslední části.

Než však budeme pokračovat, musíme co? Musíme se zastavit a požádat Ducha Božího, aby nás zvláštním způsobem vedl. Prosím, modlete se za sebe i za mě v krátké modlitbě.

Otče v nebesích, tak moc chci správně podat slovo pravdy. Tak moc chci ve všem, co říkám, správně představovat Toho, který je Pravda. Prosím, Otče, skrze Ducha pravdy, veď mé myšlenky, dej, ať mluvím pravdu a jen pravdu; pravdu, jaká je v Ježíši. Stejným Duchem, který mi umožňuje ji říkat, umožni každému, aby ji slyšel. Dej nám dnes večer "duchovní naslouchátka" a pomoz nám nejen slyšet pravdu, pomoz nám pravdu pochopit. Pomoz nám ji nejen pochopit, pomoz nám ji ocenit a vážít si jí. A pomoz nám zejména rozhodnout se ji aplikovat do našich životů, abychom se skrze pravdu proměnili v podobu Toho, který je Pravda. Kéž se při pohledu na něj proměníme mocí Ducha pravdy, o to se modlím ve jménu Ježíše. Amen.

Jsmo na začátku strany 19, že? Právě jsme si všimli Kristovy dokonalé bezhříšnosti. Porovnejte to, prosím, s naší situací. Citát ze **Signs of the Times (Znamení doby), 17. března 1887: "Můžeme mít pokoj, který přesahuje rozum, ale bude nás to stát boje s mocnostmi temnoty, těžké boje proti sobectví a" čemu? "...vrozenému hříchu."** Můj vrozený hřích. To je velmi pozoruhodné tvrzení. Je zřejmé, moji drazí přátelé, že hřích má hlubší rozměr než jen chování nebo dokonce charakter. Je to tak? Jedná se o vrozený hřích.

Co je to, prosím, vrozený hřích? Je to sobectví. Co je to? Je to sobectví. Vzpomínáte si na ten citát, který jsme si tu již četli? **Historické náčrty, strana 138: "Sobeckost je zakořeněná v naší bytosti. Přišla k nám,"** jak? **"Jako dědictví."** To je vrozené. Naše děti, podle zákona dědičnosti, jsou přirozeně, co? Sobecké.

Byl malý Ježíš přirozeně sobecký? Ne, nebyl. Kdyby byl přirozeně sobecký, projevoval by sobecké chování přinejmenším do doby, než by se obrátil. Ale musel se vůbec obrátit? Musel vůbec přijmout nové srdce? Ne, rozhodně ne. Neměl žádný vrozený hřích. Citát ze **Review and Herald, 4. května 1886;** mluví o **"vrozeném zlu přirozeného srdce",** o vrozeném zlu. Víte, všichni jako Adamovi potomci máme přirozený sklon ke zlu, sílu, které bez pomoci nemůžeme odolat. Citát z **Education (Výchova), strana 29: "Důsledek požití stromu poznání dobrého a zlého se zjevně projevuje ve zkušenosti každého člověka."** U kolika lidí? Ve zkušenosti každého člověka, to je, milé sestry, obecný výraz. Dobře? To zahrnuje i vás. Ve zkušenosti každého člověka **"je v jeho přirozenosti sklon ke zlu, síla, které bez pomoci nemůže odolat"**. Všichni padlí synové a dcery Adamovy mají co? Co máme v důsledku požití stromu poznání? Máme sklon ke zlu, sílu, které bez pomoci nemůžeme odolat.

Měl Ježíš sklony ke zlu? Rozhodně ne. Poslouchejte: Z knihy **The Faith I Live By (Víra, kterou žiji), strana 49,** z pera inspirace: **"Je bratrem v našich slabostech, ale ne v tom, že by měl podobné vášně. Byl bezhříšný, proto se jeho přirozenost s odporem odvracela před zlem."** Jeho přirozenost, co, přátelé? **"...se odvracela před zlem."** **"Snášel duševní zápasy a muka ve světě hříchu... Mohl zhřešit, mohl padnout, ale ani na okamžik v Něm nebyl sklon ke zlu."** Slyším "amen"? {Amen} Nejenže neměl žádný sklon ke zlu, Jeho přirozenost, co? ...se od zla odvracela, měl přirozený odpor ke zlu. Odpor ke zlu, byl naprosto bez hříchu. Zlo pro Něj bylo nesnesitelně bolestné a neuvěřitelně urážlivé. Ani na okamžik v Něm nebyl, co? ...sklon ke zlu.

Jak je tedy možné, že On s přirozeností, která se vzpírá zlu, a my s přirozeností, která má sklon ke zlu, jak je možné, že je ve **všem pokoušen jako my? {He 4,15}**. Vidíte zde naši výzvu? A milí přátelé, věnuji se této otázce právě proto, že hlavní motivací těch, kteří trvají na tom, aby Kristus měl přirozenost v každém ohledu totožnou s naší, se všemi hříšnými sklony, které máme my, je to, že si myslí, že je nezbytné, aby ji měl, pokud má být **pokoušen ve všem jako my**. Já se s vámi však chci podělit o porozumění, které nám umožní pochopit, jak může

být Kristus **pokoušen ve všem podobně jako my**, a přesto být naprosto bezhříšný, bez jakéhokoli sklonu či náchylnosti ke zlému. Dobře? O to se snažíme.

Nyní si prosím pozorně všimněte, co Pavel říká. Je pokoušen ve všech bodech, stejně jako my. Kolik bodů nebo kolik druhů pokušení existuje? Jsou jen tři. Kolik jich je? Jsou jen tři. Jaké to jsou? Jsou zaznamenány v **1. Janově 2,16: "Nebot' všechno, co je na světě -"**.

číslo jedna, co? **"...žádostivost těla,"**

číslo dvě, co? **"...žádostivost očí,"**

a za třetí, co? **"... pýcha života - není z Otce, ale je ze světa."**

Inspirace nám říká, že **tyto tři položky zahrnují všechna pokušení a každé pokušení, které zažíváme, spadá pod jednu z těchto tří položek.** {RH, 5. července 1892 odst. 10} Pracujte se mnou na těchto třech bodech. Číslo jedna, **"žádostivost těla"**, co to je? Mohli bychom to nazvat **"smyslnost"**. Je to modlářská láska k rozkoši. **"Žádostivost očí"**, co to je? **"Materialismus"**: co vidíš, to chceš získat. To je modlářská láska ke světu a ke všemu, co svět nabízí. **"Pýcha života,"** co to je? **"Egoismus,"** to je modlářská láska k sobě samému. Viděli jste cestu skrze to? To jsou tři kategorie pokušení. A já vás vyzývám: někdy si sedněte a zkuste si vzpomenout na jakékoli pokušení, které jste kdy zažili, a zjistíte, že spadá pod tyto tři kategorie: smyslnost, materialismus nebo egoismus; **žádost těla, žádost očí nebo pýcha života.**

Nyní se podívejte na něco velmi, velmi zajímavého a významného. Právě v těchto třech oblastech satan pokoušel naše první rodiče v Edenu a způsobil pád člověka. Poslechněte si je: **Genesis 3,6: "Když tedy žena viděla, že strom je dobrý k jídlu,"** Co to je? **Žádostivost těla.** ...a **"že je příjemný očím..."**. Co je to? **Žádostivost očí.** **"...a strom žádoucí k tomu, aby byl člověk moudrý..."**. Co je to? **Pýcha života.** **"...vzala z jeho ovoce a jedla. Dala také svému muži, který byl s ní, a ten jedl."**

A teď se mnou spolupracujte. Když byli naši první rodiče pokoušeni v těchto třech oblastech, měli sklon ke zlu? Měli vrozený hřích? Ne, rozhodně ne. Byli čerstvě z rukou Stvořitele. Byli dokonale bez hříchu. Jsme na tom všichni stejně? Co z toho tedy můžeme vyvodit? Nemusíte být hříšní, abyste byli pokoušeni v těchto třech oblastech, nebo ano? Je to tak? Jak to můžeme vědět? Byl Adam v těchto oblastech pokoušen? Ano. Byl hříšný? Ne. Takže je zřejmé, že nemusíte být hříšní, abyste byli pokoušeni v těchto třech oblastech. Musíte být hříšní, abyste mohli podlehnout pokušení... v těchto třech oblastech? Ne. Co je opět naším důkazem? Adam a jeho žena. Podlehl? Ano. Podlehl - a přitom byli co? Dokonale bez hříchu.

Víte, prosím, pochopte tu něco. Satan se odvolává na bezhříšnou předpádovou verzi toho, co se nyní stalo **žádostivostí těla, žádostivostí očí a pýchou života.** V nepadlém stavu měli touhu užívat si smyslových požitků, které jim Bůh dal do vínku. Těšili se z lahodné chuti dobrého ovoce. Že ano? Bylo na tomto požitku něco hříšného? Ne. Ale satan se odvolával na tuto Bohem danou touhu užívat si smyslových požitků a snažil se je přimět, aby ji uspokojovali Bohem zakázaným způsobem. Tím, že jedli, co? Zakázané ovoce; a kdyby si dopřáli uspokojit tuto svatou touhu Bohem zakázaným způsobem, stala by se nesvatou, a přesně to se stalo, přesně to se stalo.

Bůh jim také dal touhu po krásných věcech a Eva viděla, že strom je, co? Je potěšením pro oči, je krásný. Satan se odvolával na tuto Bohem danou touhu získávat krásné věci a Bůh dal našim prvním rodičům také touhu zdokonalovat se. A tady jim to bylo nabízeno jako něco, co je učiní, co? Moudřími. Ve skutečnosti by byli jako, co? Jako kdo? Bůh, znalý dobra i zla. Víte, satan se tedy odvolával na předpádové touhy, které mu dal Bůh. Když se jim však oddával

Bohem zakázaným způsobem, staly se tím, čím jsou nyní po pádu, **žádostivostí těla, žádostivostí očí a pýchou života**. Je to jasné? Jsou zvrácené.

Ježíš Kristus je druhý Adam. {1 K 15,45-47} Co je Ježíš? Druhý Adam. Co to znamená? Poslouchejte. Citát z **Youth's Instructor, 2. června 1898: "Kristus je nazýván druhým Adamem. V čistotě a svatosti, spojený s Bohem a Bohem milovaný, začal tam, kde začal první Adam. Dobrovolně přešel po zemi, na níž Adam padl, a vykoupil Adamovo selhání."**

Přátelé, otázka zní: Začal Adam s hříšnou, zkaženou přirozeností? Ne, **druhý Adam začal tam, kde začal první Adam, a procházel zemí, kde Adam padl**. Rozumíte tomu? Nyní druhý Adam nesl důsledky úpadku, který trval 4 000 let. Muselo to být, protože musel nejen projít zkouškou, kterou Adam neprošel, ale musel být také příkladem pro ubohé padlé smrtelníky a ukázat jim, jak mohou díky Jeho milosti překonat své každodenní zkoušky a pokušení. Sledujete to? Proto musí být nejen, co se týče zkaženosti a bezhříšnosti, jako Adam před pádem; musí být, co se týče úpadku a slabosti, jako Adam po pádu. Souhlasíte se mnou? Potřebuji zpětnou vazbu, Pán vám žehnej.

Podívejte se dále, citát ze **Signs of the Times, 9. června 1898: "Kristus přišel na zem, vzal na sebe lidství a postavil se jako zástupce člověka."** To znamená jako náš druhý Adam, hlava nové rasy. Dobře? Přišel, aby udělal to, co první Adam nedokázal udělat ve prospěch lidského rodu. Čtete dál: **"...aby ve velkém sporu se satanem ukázal, že člověk, jak ho Bůh stvořil, spojený s Otcem a Synem, může poslouchat,"** co? **"...každý Boží požadavek."** Víte, ve velkém sporu jde o to, zda člověk - jak ho Bůh stvořil - mohl dokonale poslouchat Boží zákon; a Adam podal zjevný důkaz, že nemohl. Druhý Adam tedy přichází, aby dokázal, že člověk, jak ho Bůh stvořil, mohl co? Mohl dokonale poslouchat - to je velmi důležité pochopit.

Přichází však také dokázat, že i padlý člověk může v Jeho síle zvítězit. Amen? {Amen} To je stejně důležité zdůraznit, drazí přátelé. Proto když je zkoušen, musí být zkoušen způsobem, který mu umožní dokázat, že i padlý člověk může překonat jakékoli pokušení - ve své síle. A proto přichází s několika velmi důležitými předpoklady. Především nám inspirace říká, že je **na Něj naloženo břemeno viny, když prochází zkouškou na poušti. {RH, 23. září 1890 odst. 3}** Proč? Protože vy i já se musíme potýkat s vinou. Vy i já musíme bojovat s vinou. On tedy nese vědomí naší viny, naše hříchy na Něj byly vloženy.

Je tu však něco velmi významného, co se týká zkoušky, kterou jde prožít na poušti. Kolikrát je Kristus na poušti pokoušen? Kolikrát, drazí přátelé? Třikrát. No, je to náhoda? Kolik je tam pokušení? Tři... a On musí být **"pokoušen ve všech bodech"**, co? **"...jako my."** {He 4,15}. Co myslíte, že jsou ta tři pokušení? Jaká myslíte, že by právě mohla být? Lukáš... Mám je tady zaznamenané, nemáme čas na jejich přečtení, ale je to v **Lukáš 4,1-13**.

Žádostivost těla {1 J 2,16} - Jak byl pokoušen tam, v té oblasti? **Proměň kameny v chléb {Mt 4,3}**; ukoj svou neuvěřitelně akutní a intenzivní chuť k jídlu. Vidíte to? Kam ho tedy ďábel odvádí? **Verš 5**, nahoře na straně 20: **"Tehdy ho ďábel vzal na vysokou horu a v okamžiku mu ukázal všechna království světa. A ďábel Mu řekl: 'Všechnu tuto moc Ti dám i s jejich slávou, neboť mi byla předána a já ji dávám, komu chci. Budeš-li se tedy klanět přede mnou, bude všechno tvoje.'"** Dává mu panoramatický pohled na svět, na všechna království světa. S čím se tu setkáváme? **Žádostivost očí**, žádostivost očí; a pak poslední pokušení, co to je? Vezme ho na, co? Na vrchol chrámu, **verš 9**: a říká: **"Jsi-li Syn Boží, vrhni se odtud dolů. Vždyť je psáno: 'Dá svým andělům, aby tě střežili...'"**. Co je to? **To je pýcha života, která vede k opovržlivosti**.

Tři pokušení, stejná tři, kterými byl Adam pokoušen v Edenu, a stejná tři, se kterými se vy i já musíme potýkat každý den. Byl Kristus **"pokoušen ve všem jako my"**? Byl? **"Ve**

všech bodech jako my"? Ano. Ale pracujte se mnou dál. A mimochodem, ve **třetím svazku Svědectví**, než se posuneme dál, na **straně 372**, se jasně píše: "**Ten, který nepoznal hřích, byl za nás učiněn hříchem. S touto strašlivou tíhou viny, která na Něm ležela kvůli našim hříchům, obstál v hrozné zkoušce,**"

Čeho? "...chuti k jídlu,"

Čeho? "...lásky ke světu a ke cti, a..."

Čeho? "...pýchy, která vede k domýšlivosti."

Tady máte tři, které jsme si právě nastínili v Lukášově evangeliu. "**Kristus snesl tato tři velká pokušení a zvítězil ve prospěch člověka, čímž mu vytvořil spravedlivý charakter.**" Slyším "amen"? {Amen} Chvála Bohu, že to dokázal! "**...protože věděl, že člověk to sám od sebe nedokáže. Věděl, že na těchto třech bodech bude satan útočit na lidský rod. Přemohl Adama a zamýšlel pokračovat ve svém díle, dokud nedokončí zkázu člověka. Kristus vstoupil na pole jménem člověka, aby za něj satana přemohl, protože viděl, že člověk sám o sobě zvítězit nemůže. Kristus připravil cestu k vykoupení člověka svým vlastním životem plným utrpení, sebezapření a sebeobětování a svým ponížením a konečnou smrtí. Přinesl člověku pomoc, aby mohl následováním Kristova příkladu zvítězit sám za sebe, jako Kristus zvítězil za něj.**" To je tak hluboké a pronikavé, že jsem se o to s vámi musel podělit.

Nyní se krátce podívejme na první ze tří pokušení. To je vše, na co budeme mít dnes večer čas. Chci, abyste si uvědomili, pochopili a ocenili hluboký význam toho, čím musel Kristus projít, než mohl být pokoušen v oblasti chuti k jídlu. Víte, Kristus nemá žádnou zvrácenou, hříšnou chuť k jídlu, že? Ne, nemá. Nemá žádné zlé sklony v oblasti své chuti k jídlu. Má chuť k jídlu bez hříchu. Od narození nemá žádný sklon ke zlému a vždy žil životem dokonalé poslušnosti. Nemá tedy žádné zkažené sklony v oblasti chuti k jídlu. Vyvstává tedy otázka, jak má být tedy v této oblasti zkoušen způsobem, který mu umožní být soucitný a platným příkladem pro ty z nás, kteří mají zvrácenou chuť k jídlu? Sledujete to? Jak to chce udělat?

Nuže, moji drazí přátelé, co udělá předtím, než je pokoušen v oblasti chuti k jídlu? Co dělá? Jak dlouho je bez jídla? **Čtyřicet dní a čtyřicet nocí...** čtyřicet dní a čtyřicet nocí. Potom Bible říká: "**když měl hlad**" {Mt 4,2}, což je pravděpodobně jedno z největších zlehčení v Písmu. Pochopte prosím něco se mnou. Když se poprvé postíte, máte velký hlad, že? Zkoušeli jste někdy půst? Ach, první den je to opravdu těžké. Ale druhý den, co se stane s chutí k jídlu? Slábně, až za chvíli necítíte vůbec žádný hlad. Velmi zajímavé, vůbec necítíte hlad. Do kdy? Až do chvíle těsně před smrtí. Těsně před smrtí tělo vydá jeden neuvěřitelně intenzivní výkřik. Volá po jídle. Je to nejsilnější impuls, který může lidské tělo těsně před smrtí zažít.

Pojďte se mnou na poušť. Kdo se dívá na našeho Spasitele? Na každý jeho pohyb? Satan; ten má své plány připravené. Pracuje na nich už čtyři tisíce let. Svůj plán má dokonale naplánovaný, ale chce Krista zasáhnout chuťovým pokušením... Mimochodem, právě tam se mu podařilo přivodit pád člověka, že? Eva viděla, že strom je dobrý k jídlu, tím to začalo; a on si uvědomuje, že nejlepší šanci má přijít s pokušením v oblasti chuti k jídlu, ale chce to udělat ve chvíli, kdy je nejpravděpodobnější, že přiměje Krista, aby chuti k jídlu podlehl. Proto se dívá; zná lidskou fyziologii. Ví, že nakonec se Kristovo tělo začne zmítat těmi neuvěřitelně intenzivními záchvaty hladu; a počítá dny a začíná se ptát, kdy se to stane? Jak to, že přežívá tak dlouho? A přežívá tak dlouho, protože když přichází na poušť, je neuvěřitelně zdravý jedinec. Ale satan ví, že dříve nebo později se nalomí a začne se zmítat; a čeká na ten okamžik... a když vidí, že se to čtyřicátého dne začíná dít, co udělá? Přijde a co řekne? "**Jsi-li Syn Boží,**

přikaz tomuto kameni, aby se stal chlebem." {Mt 4,3}. "A mimochodem, jestli to rychle neuděláš, zemřeš."

Přátelé, uvažujte se mnou o tom, co se tu děje. Je to skutečně pokušení, jehož intenzitu a sílu nedokážeme plně pochopit. Kristus byl pokřtěn těsně před příchodem na poušť. Je to tak? ... A co mu Bůh řekl, když vycházel z vody? **"Toto je můj milovaný Syn, v němž jsem nalezl zalíbení". {Mat 3,17}**. Nyní se Kristus musí spoléhat výhradně na Boží slovo. Jeho víra se ho musí držet, pokud jde o jeho osobní identitu.

Satan to však přichází zpochybnit a říká... a inspirace nám to dokresluje **{DA 119,2}**. - říká mu: *"Viš, ty musíš být padlý anděl. V nebi došlo ke vzpouře a ty jsi byl zřejmě vyhnán. Chci říci, že jsi zavržen Bohem i lidmi; musíš být padlý anděl. Ale pokud jsi Syn Boží, dokaž to tím, že uděláš něco, co může udělat jen Bůh. Proměň kameny v chléb."*

Kdybychom byli vy a já v pokušení proměnit kameny v chléb, bylo by to pro nás vůbec pokušení? Ne. Proč? Nemůžeme to udělat. Bylo to pokušení pro Krista? Bylo? Rozhodně ano. Proč? Protože to dokázal. Víte, Pán vám žehnej... ti, kdo trvají na tom, že Kristus byl pokoušen stejně jako my... zdá se, že kdyby se jen podívali na Kristovo pokušení, museli by uznat, že ne, v jeho pokušeních je něco radikálně jiného. Nikdy jsem nebyl pokoušen proměnit kameny v chléb, ani vy ne! Ale Kristus byl. Nuže, pro nás by to nebylo pokušení, protože my bychom to nedokázali. Bylo to pokušení pro Krista? Ano. Proč? Protože to mohl udělat. Jediným slovem - stejným slovem, které přivedlo tento svět na svět - mohl proměnit každý kámen na poušti v čerstvě upečený chléb. Každý kámen v čerstvě upečený bochník, snadno... a ukojit svůj hlad a dokázat, že není tím, kým nepřítel naznačoval, že je, a přitom dokázat, že je Syn Boží. A pokud si myslíte, že to nebylo pokušení, zamyslete se prosím znovu. Moji drazí přátelé, bylo to ohromně silné pokušení.

A právě prožití tohoto pokušení mu umožnilo soucítit a ztotožnit se s každým pokušením, které musí prožívat každá padlá lidská bytost v oblasti **tělesné žádostivosti**. Pochopte, prosím, že ačkoli byl Kristus v této oblasti chuti k jídlu mocně pokoušen, nebyla to hříšná chuť, na kterou se odvolával, že? Byl pro Krista hříšný hlad poté, co byl čtyřicet dní a čtyřicet nocí bez jídla? Bylo to tak? Ne, naprosto bez hříchu. Ale byla to silná chuť k jídlu? Ano, byla silná. Byla stejně silná jako zvrácené chutě, se kterými se potýkáme my? Ano, ano! Může tedy někdo říct, kdo musí bojovat se zvrácenou chutí v některé oblasti **tělesných žádostí**, může někdo říct: *"Kristus neví, jaké to je. Nemůže se mnou soucítit."* Můžete to říci? Ne, nemůžete. Proč s vámi však Kristus může soucítit? Protože zažil úplně stejné pokušení jako vy? Ne. Ale proto, že měl pokušení v oblasti **žádosti těla**, které se plně vyrovná všemu, s čím se budete muset potýkat vy v oblasti **žádosti těla**. Rozumíte tomu, co se vám snažím vysvětlit?

Víte, moji drazí přátelé, musím vám to vysvětlit. Jsou tací, kteří trvají na tom, že **"ve všem pokoušen jako my" {He 4,15}** znamená, že Kristus měl všechna pokušení, která máme my. Ve skutečnosti jsou tací, kteří jdou tak daleko, že říkají, například... například... toto je jen jedno: že Kristus měl pokušení homosexuála. To je mimochodem v tisku. A ti, kdo to říkají, to myslí dobře, protože si myslí, že aby homosexuál mohl vědět, že Kristus chápe, čím prochází, musí být ujištěn, že Kristus ta pokušení skutečně měl. Moji drazí přátelé, pochopte, že to nemusíme dělat. Nemusíme zajít až tam; a Bůh chraň, abychom to dělali. Slyším "amen"? {Amen}

Protože víte, že pokud má Kristus všechna pokušení, která máme my, musíme mu dát nejen zkaženou přirozenost, ale musíme mu dát tak zkaženou přirozenost, jakou kdy kdo měl nebo mohl mít. Sledujete to? Nemám ani pokušení homosexuála a jsem padlý člověk. Tomu nerozumím. Chápu, že jsou lidé, kteří taková pokušení mají, ale já je nemám. Kristova schopnost soucítit s námi nezávisí na tom, že by musel zvládnout každé naše pokušení. Nejsou

snad pokušení, která jsou vlastní jen ženám, například? Proč, samozřejmě. A pokud si žena myslí, že Kristus musel prožít všechna její pokušení, když byl mužem, pak musí dojít k závěru, že se s ní nemůže ztotožnit. Rozumíte této úvaze? Ale může se Kristus ztotožnit s pokušením kohokoli v kterékoli z těchto tří oblastí? Ano! Proč? Protože měl konkrétní pokušení? Ne. Ale proto, že měl pokušení, které ho činí plně soucitným v každé z těchto tří oblastí; a svou intenzitou se plně vyrovnalo všemu, s čím se vy nebo já budeme muset někdy setkat. Slyším "amen"? {Amen}

Může člověk závislý na heroinu říct, že Kristus neví, jaké to je? Ne. Proč? Protože to spadá pod "**žádostivost těla**" a Kristus měl v oblasti **žádostivosti těla** pokušení, které bylo stejně silné jako pokušení závislého na heroinu. Musel být závislý na heroinu, aby dokázal soucítit se závislým na heroinu? Ne. Musel být závislý na heroinu, aby byl platným příkladem pro závislého na heroinu? Ne. Chápete, jak můžeme mít pochopení, které umožňuje Kristu být dokonale soucitný a zároveň dokonale bezhříšný? Vidíte to, moji drazí přátelé? To je naše výzva; a právě takový byl Kristus. Byl dokonale bezhříšný a zároveň dokonale soucitný. Chvála Bohu za takového Spasitele. Amen? {Amen} Chvalte Boha za takového Spasitele.

Citát z **In Heavenly Places, str. 194**; všimněte si některých poznatků, které se týkají tohoto prvního konkrétního pokušení. "**Nestřídmost je základem veškerého morálního zla, které člověk zná. Kristus začal dílo vykoupení právě tam, kde začala zkáza. Pád našich prvních rodičů byl způsoben požitkářstvím,**" jakým? "**... chutí k jídlu. Při vykoupení je popření chuti k jídlu prvním Kristovým dílem.**" Ach, drazí přátelé, tady se musíme zastavit.

Víte, že inspirace nám říká, že **pokud dokážeme zvítězit nad chutí k jídlu, můžeme zvítězit i nad každým jiným hříchem.** {CD 59.3}. Proto je pro nás naprosto nezbytné s Kristem získat vítězství nad chutí k jídlu. Slyším "amen"? {Amen} **Žádostivost těla**, to je ten hlavní; a když nad ním získáme vítězství, získáme vítězství i nad dalšími dvěma. Proto musel Kristus nejprve získat vítězství nad chutí k jídlu; a právě toto vítězství mu umožnilo získat vítězství nad těmi následujícími. **Signs of the Times, 3. prosince 1902: "Zde je narážka na nedůvěru. V tónech pokušitelova hlasu je výraz naprosté nedůvěry. Zacházel by Bůh takto se svým vlastním Synem? Nechal by Ho na poušti s divokou zvěří, bez jídla, bez společníků, bez útěchy? Satan naznačoval, že Bůh nikdy nechtěl, aby se jeho Syn ocitl v takovém stavu. "Jsi-li Syn Boží," říká, "ukaž svou moc tím, že se zbavíš tohoto naléhavého hladu. Rozkaž, aby se tyto kameny staly chlebem."**

Nyní se pozorně dívejte. Měl Kristus moc proměnit kameny v chléb? Opravdu? Ano. Proč? Protože byl božský; byl božským Stvořitelem. Měl v sobě stvořitelickou moc. Vidíte, že Satan nebyl tak pošetilý, aby Ho pokoušel k něčemu, co nemohl udělat. Dobře věděl, že má co do činění nejen s člověkem, ale že má co do činění se Stvořitelem - Bohem a člověkem; a tak se Ho snažil oslovit prostřednictvím obou. Apeloval na intenzivní hlad člověka, ale zároveň apeloval na božskou moc Boha v Něm, aby uspokojil hlad člověka. Viděli jste to? {Ano.} A moji drazí přátelé, Kristus byl takto pokoušen po celou dobu svého života. Inspirace nám vlastně říká, že **největším Kristovým pokušením bylo použít svou božskou moc ve svůj prospěch.** {RH, 1. dubna 1875 odst. 3} Bylo to, aby, co? ...bylo to, aby použil svou božskou moc ve svůj vlastní prospěch. Vy a já... víte, my ani nemůžeme - myslím, že ani nemůžeme - plně pochopit, jak mocné to muselo být pokušení.

Víte, já věřím... řeknu to takhle: Věřím, že Kristova pokušení byla mnohem silnější než ta vaše a moje, stejně jako přirozenost, na kterou byl pokoušen spoléhat, byla silnější než ta vaše a moje. Viděli jste, jak se s tím vyrovnat? Na jakou přirozenost jsme pokoušeni spoléhat a důvěřovat? Na padlou, hříšnou přirozenost. V jakou přirozenost byl Kristus pokoušen důvěřovat a spoléhat se na ni? Nekonečně mocná přirozenost, která dokázala proměnit kameny v chléb. Proč bylo naprosto nezbytné, aby Kristus nevykonával božskou moc ve svůj prospěch?

Proč? Protože kdyby to udělal, prosím, sledujte to, kdyby to udělal kdykoli, aby uspokojil své osobní potřeby, **okamžitě by se znemožnil být pro nás platným příkladem.** {RH, 1. dubna 1875 odst. 1} Protože jak vidíte, nikdo z nás nemá osobní božskou moc, na kterou by se mohl spolehnout. Musíme se spoléhat na koho, abychom překonali pokušení a uspokojili své potřeby? Na vnější božskou moc. Amen? Ne na vnitřní božskou moc. Takže pokud jde o Jeho vlastní potřeby, musel Kristus neustále spoléhat na koho? Na Otce, a pokud Ho Otec nehodlal nasytit, byl ochoten co? Raději zemřít, než aby použil svou božskou moc, jak by to žádný člověk nedokázal, aby nasytit sám sebe. Protože se s námi chtěl ztotožnit.

Takového Pána musíte milovat. Slyším "amen"? {Amen} Takového Pána musíte milovat.

Celou dobu dobře věděl, že to mohl udělat. Jak to věděl? Vždyť každý den dělal zázraky, ne? A ty dělal svou vlastní božskou mocí; ano, jen tak, jak ho k tomu Otec zmocnil. Proto říká: "Sám od sebe nemohu nic učinit." A tak se stalo. {J 5,19,30}. "Ze své vlastní iniciativy," to je to, co tam skutečně říká: "...nemohu nic učinit." (Jn 5,13) To je to, co tam říká. "Přišel jsem jako člověk, proto musím projít životem jako člověk. A mám-li uplatňovat božskou moc, nikdy to nemůže být pro sebe. Může to být pouze pro druhé, ale i tehdy to může být pouze tak, že mě k tomu Otec zmocní." Sledujete to? Jaký byl poslední zázrak, který Kristus vykonal? Vzkříšení Lazara z mrtvých. To byl nejužasnější ze všech Jeho zázraků; a co řekl, když stál u hrobu? "Lazare, ve jménu Otce, vyjdi ven"? Ne; co řekl? "Lazare, vyjdi ven." {J 11,43}. Poté, co řekl Marii a Martě: "Já jsem vzkříšení a život." (Mt 12,12). {Jn 11,25}. Amen? {Amen} A inspirace nám říká, že tento poslední zázrak byl vrcholným důkazem Kristovy božské moci. {DA 529.1} Lazara vzkřísil svou vlastní božskou mocí a dobře to věděl, protože tuto božskou moc mohl uplatnit ve prospěch druhých, jak ho k tomu Otec zmocnil. Dobře věděl, že ji má.

A když už mluvíme o síle zvyku, rozeberme to spolu. Jak dlouho Kristus uplatňoval božskou moc, aby mohl dělat, co chtěl? Jak dlouho? Po celou věčnost. Myslíš si, že máš nějaký vzorec zvyku, který musíš překonat! Slyšíte, co vám říkám? Měl věčný vzorec návyku, který musel překonat. Po celou minulou věčnost používal svou božskou moc, aby dělal, co chtěl, a teď během času to nemůže dělat sám pro sebe, pokud má být platným příkladem pro tebe a pro mě, pokud má být schopen soucítit s tebou a se mnou. Není to úžasné?

Poslechněte si tento citát, [Review and Herald, 14. května 1908: "Velký podvodník prohlásil, že byl pověřen Otcem, aby Spasiteli předal poselství. Nemusel již déle hladovět. 'Jsi-li Syn Boží, rozkaž, aby se tyto kameny staly chlebem'. Takovým činem by však Kristus porušil svůj slib, že nikdy nevyužije svou božskou moc, aby se vyhnul jakýmkoli obtížím nebo utrpení, s nimiž se člověk ve svém lidství musí setkat."](#) Vidíte to? To byla součást smluvní dohody s Otcem. Přejde na zem a nikdy nebude uplatňovat svou božskou moc, aby splnil jakoukoli svou potřebu, protože musí projít životem jako člověk.

Podívejte se na [Desire of Ages \(Touha věků\), strana 119](#) - začátek strany 21: "**Kristus neměl vykonávat božskou moc pro svůj vlastní prospěch. Přišel, aby snášel zkoušky, jako je musíme snášet my, a zanechal nám příklad víry a poddanosti. Ani zde, ani v žádném dalším okamžiku svého pozemského života neudělal zázrak ve svůj prospěch. Všechny jeho zázračné skutky byly pro dobro**" koho? " **Druhých.** " Jiných, ostatních. Ó, vidíte zde zjevenou nesobeckost, sebezapíravou, obětavou lásku Božího charakteru, drazí přátelé? Vidíte ji?

Citát z [Temperance \(Mírnost\), strana 20](#): "**Satan byl poražen ve svém záměru přemoci Krista v otázce chuti k jídlu. A zde na poušti Kristus dosáhl vítězství ve prospěch lidstva v otázce chuti k jídlu, čímž umožnil, aby člověk v budoucnu v jeho jménu přemohl**

sílu chuti k jídlu ve svůj prospěch." Moji drazí přátelé, existuje pro nás nějaká výmluva, abychom zůstali otroky **tělesné žádostivosti**? Ne. Proč? Protože Ježíš Kristus dokázal, že má moc, která stačí k překonání nejsilnějšího pokušení v této oblasti, s jakým se kdy bude muset jakákoli lidská bytost potýkat. Slyším "amen"? {Amen} Neexistuje tedy žádná omluva pro to, abychom zůstali otroky chuti, **tělesné touhy** - která mimochodem zahrnuje i vášně, chuť a vášně. Žádná výmluva.

Pochopte, že při překonávání tohoto pokušení, tohoto prvního a každého dalšího, se Kristus nespolehal na nic, co by nám nebylo snadno dostupné díky jeho milosti. Slyšeli jste, co jsem právě řekl? Při překonávání tohoto pokušení a každého dalšího pokušení se Kristus nespolehal vůbec na nic, co by nám nebylo snadno dostupné díky Jeho milosti. **Desire of Ages (Touha věků), strana 24: "...nepoužil ve svůj prospěch žádnou moc, která by nám nebyla zdarma nabídnuta." To je pravda.** Slyším "amen"? {Amen} Žádnou moc. Jak překonal například pokušení oddávat se chuti k jídlu? Co řekl? **"Je psáno..." {Mt 4,4.6.7.10}**. Je to zbraň, která je nám k dispozici, přátelé? Je to při překonávání pokušení? Je to tak? Ano, je.

My však máme i Nový zákon, on měl jen Starý, a především máme jeho příklad vítězství. Kristus neměl ničí příklad vítězství, protože první Adam a všichni jeho potomci nedokázali zvítězit. Chvála Bohu, že máme Písmo a zářivý, slavný, vítězný příklad Slova, které se stalo tělem: Ježíše Krista. **Review and Herald, 28. listopadu 1882: "Kristus zvítězil nad satanem a ukázal nám, jak můžeme zvítězit i my. Kristus odolal satanovi pomocí Písma. Mohl se uchýlit ke své vlastní božské moci a použít svá vlastní slova, ale On řekl: 'Je psáno, že člověk nebude žít jenom chlebem, ale každým slovem, které vychází z Božích úst.'**"

Koho tam citoval? Sám sebe. Citoval sám sebe z Písma. Řekl to, ale říká něco ze své vlastní autority, když se staví do role člověka? Ne, On cituje Bibli - něco, co bylo zaznamenáno, co původně řekl On sám. Úžasné! Čtete dál: **Při druhém pokušení říká: "Znovu je psáno: 'Nebudeš pokoušet Pána, svého Boha'". Máme před sebou Kristův příklad. Kdyby se studovalo a dodržovalo Písmo svaté, křesťan by byl posílněn, aby mohl čelit lstivému nepříteli; ale Boží slovo se zanedbává a následuje katastrofa a porážka."**

Ach, můj bratře, má sestro, prosím tě. Podívejte se na Krista na poušti, a když se na něj podíváte, budete se měnit, učte se od něj. Staňte se mu podobní; ukryjte Boží slovo ve svém srdci, jako to udělal David. **"Tvé slovo jsem ukryl ve svém srdci, abych nemohl,"** co? **"...hřešit proti tobě." {Ž 119,11}**. Máš soucitného Spasitele. Amen? {Amen} Ten, který byl **"ve všem pokoušen jako vy, ale bez",** čeho? **"Hříchu." {He 4,15}**. Je dokonale bez hříchu, chvála Bohu, a zároveň je dokonale soucitný. Chvála Bohu za takového Spasitele. Povstaneme k modlitbě?

Otče na nebesích, moc ti děkuji za Ježíše. Kéž se na Něj díváme a tím se stáváme takovými jako On, o to prosíme v jeho jménu. Amen.